

الدَّرْسُ الرَّابِعُ

المُعْجمُ: واژه‌نامه (٢٨ کلمه جدید)

غرق شد غرق می‌شود	ماضی مضارع غَرِقًا يَغْرِقُ	آدمیزاد «ابن: پسر، فرزند»	ابن آدم
خشم	غضب	پیاده می‌روم، راه می‌روم	أمشي
اسب	فرس	فقط	إنما
نقره	فضة	جر و بحث	جدل
کار، انجام دادن فعل = عمل	 فعل	گناهان، خططاها «فرد: خطیبه» گناه	ج مكسر خطايا
قادم = مستقبل	آینده قادم	دید می‌بیند	ماضي مضارع شاهد = شاهد يُشَاهِدُ
منظور	قصد	ملت	شعب
گفتار	قول	تشکر کردا تشکر می‌کند	ماضي مضارع شكراً يَشْكُرُ
دروغ گفت دروغ می‌گوید	ماضي مضارع گَذَبٌ يَكْذِبُ	راست گفت راست می‌گوید	ماضي مضارع صدق = صدق يَصْدُقُ
همچنین	 كذلك	مهمانی	ضيافة
دوستداران	محبين	خوشابه حال	طوبى لـ
آزمایشگاه	مخابر	خوب	طيب
ضيف: مهمان	مضيف	زندگی کردا زندگی می‌کند	ماضي مضارع عاش = يعيش
خود «في نفسيه: با خودش»	نفس		
سود رساند سود می‌رساند	ماضي مضارع نَفَعٌ يَنْفَعُ		

تجربه جدید الْتَجْرِيَةُ الْجَدِيدَةُ

**ساعتی فکر کردن بهتر از هفتاد سال عبادت است
تَفَكُّرُ ساعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعينَ سَنَةً.**

رسول الله ﷺ

كان فَرَسٌ صَغِيرٌ مَعَ أُمِّهِ فِي قَرِيَةٍ.
أَسْبَبَ كُوچُكِي بِآمادَرْش در روستایی بود

قالَتْ أُمُّ الْفَرَسِ لَوْلَدَهَا:

مادر اسب به فرزندش گفت
«نَحْنُ نَعِيشُ مَعَ الْإِنْسَانِ وَنَخْدِمُهُ؛
ما زَنْدَگِي مِنْ كِنْيَمْ يَا إِنْسَانْ وَبِهِ أَوْ خَدْمَتْ مِنْ كِنْيَمْ
لَذَا أَطْلِبُ مِنْكَ حَمْلَ هَذِهِ الْحَقِيقَيَّةِ
بنَابِرَاءِينَ أَنْ تَوْ مِيَخَاوَاهِمْ كَهِ اِينَ كِيفِ رَا
إِلَى الْقَرِيَةِ الْمُجاوِرَةِ.»

به روستایی مجاور (همسایه) ببری
هو يَحْمِلُ الْحَقِيقَيَّةَ وَيَدْهَبُ إِلَى
او کیف را بر میدارد و به سوی روستای مجاور میروند
الْقَرِيَةِ الْمُجاوِرَةِ.

في طریقه يُشاهِدْ نَهْرًا .

در راه روید را می بین
یَخَافُ الْفَرَسُ وَيَسْأَلُ بِقَرَّةَ وَاقْفَةً
اسب می ترسد و از گلوی که کنار رود ایستاده می پرسد
جنب النهر:

«هَلْ أَقْدَرُ عَلَى الْعُبُورِ؟»
آیا می توانم عبور کنم؟
الْبَقَرَةُ تَقُولُ : «نَعَمْ؛ لَيْسَ النَّهْرُ عَمِيقًا.
گاو می گوید: بله، رود عمیق نیست

يَسْمَعُ سِنْجَابُ گَلَامُهُمَا وَيَقُولُ: «لا؛ أَيْهَا الْفَرَسُ الصَّغِيرُ، أَنْتَ سَتَخْرُقُ فِي
سِنْجَاب حَرْفَ آن دُورَا می شنود و می گوید : نه، ای اسب کوچک تو غرق خواهی شد در
الْمَاءِ، هَذَا النَّهْرُ عَمِيقٌ جَدًا. عَلَيْكَ بِالرُّجُوعِ. أَتَفْهَمُ؟»
آب این رود خیلی عمیق است تو باید برگردی آیا می فهمی؟
وَلَدُ الْفَرَسِ يَسْمَعُ كَلَامَ الْحَيَوَانَيْنِ وَيَقُولُ فِي نَفْسِهِ:
فرزند اسب حرف دو حیوان را می شنود و با خودش می گوید:
چه کار کنم خدای؟

فَيَرْجِعُ إِلَى وَالدَّتِهِ وَيَبْحَثُ عَنِ الْحَلٍّ. پس بر میگردد به سوی مادرش و دنبال راه حل می گردد

الْأَمْ تَسَأْلُهُ: «لَمَاذا رَجَعْتَ؟!» مادر از او می پرسد: برای چه برگشتی؟

يَسْرَحُ الْفَرَسُ الْقِصَّةَ وَتَسْمَعُ الْأَمْ كَلَامَهُ. الْأَمْ تَسَأْلُ وَلَدَهَا:

اسپ قصه را شرح می دهد و مادر حرفش را می شنود. مادر از فرزنش می پرسد

«ما هُوَ رَأَيْكَ؟ أَتَقْدِرُ عَلَى الْعُبُورِ أَمْ لَا؟» چه کسی راست می گوید؟ وَ مَنْ يَكْذِبُ؟

نظرت جیست؟ آیا می توانی عبور کنی یا نه؟ چه کسی راست می گوید؟ و چه کسی دروغ می گوید؟

ما أَجَابَ الْفَرَسُ الصَّغِيرُ عَنْ سُؤَالِهَا ... لِكُنَّهُ قَالَ بَعْدَ دَقْيَتَيْنِ:

اسپ کوچک در مورد سوالش جواب ندادی. ولی بعد از دو دقیقه گفت:

«الْبَقَرَةُ تَصْدُقُ وَ السِّنْجَابُ يَصْدُقُ أَيْضًا. الْبَقَرَةُ كَبِيرَةٌ وَ السِّنْجَابُ صَغِيرٌ. كُلُّ

گاو راست می گوید و سنجباب هم راست می گوید. گاو بزرگ است و سنجباب کوچک است

مَنْهُمَا يَقُولُ رَأْيَهُ فَهُمْ مَوْضِعُهُ». هر یک از آن دو نظرش را می گوید. موضوع را فهمیدم؟

يَقْهِمُ الْفَرَسُ الصَّغِيرُ كَلَامَ أَمْهُ وَ يَدْهَبُ إِلَى النَّهْرِ وَ يُشَاهِدُ الْبَقَرَةَ وَ

اسپ کوچک سخن مادرش را می فهمد و به سوی (نهر) رود میرود و میبیند که گاو و

السنجباب مشغولین بالتجاذب.

سنجباب مشغول بحث (تجاذب) هستند

الْبَقَرَةُ: «أَنَا أَصْدُقُ وَ أَنْتَ تَكْذِبُ». گاو: من راست می گویم و تو دروغ می گویی

السنجباب: «لا؛ أَنَا أَصْدُقُ وَ أَنْتَ تَكْذِبُینَ». سنجباب: نه من راست می گوییم و تو دروغ می گویی

يَعْبُرُ الْفَرَسُ ذَلِكَ النَّهَرَ بِسُهُولَةٍ؛ اسپ به راحتی از آن رود میگذرد

ثُمَّ يَرْجِعُ وَ يَفْرَحُ لِلتَّجْرِبَةِ الْجَدِيدَةِ. پس بر میگرددو به خاطر تجربه جدید خوشحال میشود

الفِعْلُ الْمُضَارِعُ ← (يَفْعُلُ ، تَفْعَلُ) ، (كَفْعَلُ)

تُلْكَ الْمَرْأَةُ تَنْفَعُ أُسْرَتَهَا.

آن زن به خانواده اش سود می رساند

هَذَا الْوَلَدُ الصَّغِيرُ يَلْعَبُ بِسَيَارَتِه.

این پسر کوچک با ماشینش بازی می کند

نَحْنُ نَذْهَبُ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ.

ما به خانه خدا می رویم

نَحْنُ نَقْرَأُ الْقُرْآنَ.

ما قرآن می خوانیم

به مقایسه فعل‌های عربی و فارسی زیر توجه کنید.

ترجمه	فعل مضارع	ترجمه	فعل ماضی
او انجام می‌دهد.	 سوم شخص مفرد(مفرد مذکر غائب) سوم شخص مفرد(مفرد مؤنث غائب)	 او انجام داد. سوم شخص مفرد(مفرد مؤنث غائب)	 هوَ يَفْعُلُ. هيَ تَفْعُلُ. هوَ فَعَلَ. هيَ فَعَلَتُ.
ما انجام می‌دهیم.	 اول شخص جمع (متکلم مع الغير)	 اول شخص جمع (متکلم مع الغير)	 نَحْنُ نَفْعَلُ. نَحْنُ فَعَلْنَا. ما انجام دادیم.
			    اول شخص جمع (متکلم مع الغير)

يَ، تَ، نَ + فعل = يَفْعُلُ، تَفْعُلُ، نَفْعَلُ

از کجا بدانیم معنای «تعمل» در دو جمله زیر چیست؟

سوم شخص مفرد مؤنث

هُذِهِ الْبِنْتُ تَعْمَلُ فِي الْمُخْتَبِرِ.

این دختر در آزمایشگاه کار می‌کند.

دوم شخص مفرد مذکور

يَا نَجَّارُ، أَنْتَ تَعْمَلُ جَيِيدًاً.

ای نجّار، تو خوب کار می‌کنی.

جمله های زیر را ترجمه کنید.

۱. أَنْتَ تَجْلِسُ عَلَى الْأَرْضِ وَالدُّنْكَ تَجْلِسُ عَلَى الْكُرْسِيِّ.

تو **می نشینی** بر روی زمین و مادرت **می نشینند** بر روی صندلی

۲. أَخْتِي تَقُولُ لِي: «يَا أَخِي، أَأَنْتَ تَقُولُ الْحَقَّ؟»

خواهرم به من **می گوید**: ای برادرم آیا تو حق را **می گویی**؟

الْتَّمَارِين

١ التَّمَرِينُ الْأَوَّلُ:

با مراجعه به متن درس جمله های درست و نادرست را معلوم کنید.

درست نادرست

۱. طَلَبَتْ أُمُّ الْفَرَسِ مِنْ وَلَدَهَا حَمْلَ حَقِيقَةَ مَمْلُوَةَ بِالذَّهَبِ.
ما پر اسب از فرزنش حمل کردن کيف پر از طلا را خواست
۲. قَالَتْ أُمُّ الْفَرَسِ: «الْبَقَرَةُ كَيْرَةٌ وَ السِّنْجَابُ صَغِيرٌ».«
مادر اسب گفت: گاو بزرگ است و سنجانب کوچک
۳. قَالَتِ الْبَقَرَةُ لِلْفَرَسِ: «أَنْتَ تَعْرِقُ فِي النَّهَرِ».«
گاو به اسپو گفت: تو در رود غرق می شوی
۴. الْسِّنْجَابُ وَ الْبَقَرَةُ صَادِقَانِ فِي كَلَامِهِما.
سنجانب و گاو هردو در حرکت شان صادق بودند
۵. عَبَرَ الْفَرَسُ النَّهَرَ بِسُهُولَةٍ.
اسپ از رود به آسانی عبور کرد

آلَّتَمْرِينُ الثَّانِي:

٢

جمله‌های زیر را با توجه به تصویر ترجمه کنید.

هَذِهِ الْمَرْأَةُ تَغْسِلُ قُبُورَ الشُّهَدَاءِ.

این زن قبر های شهیدان را می شوید

هَذَا الرَّجُلُ يَغْسِلُ قُبُورَ الشُّهَدَاءِ.

این مرد قبر های شهیدان را می شوید

نَحْنُ نَذَهَبُ إِلَى الْجَبَلِ لِحِفْظِ نَظَافَةِ الطَّبِيعَةِ.

ما برای حفظ پاکیزگی طبیعت به کوه می رویم

آلَّتَّمْرِينُ الْثَالِثُ: ٣

جمله‌های زیر را ترجمه کنید؛ سپس زیر فعل‌های مضارع خط بکشید.

۱. هُوَ مَنْ يَشْكُرُ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ لقمان: ۱۶

کسی که شکر می‌کند پس قطعاً به خودش شکر می‌کند

۲. أَنَّتَ تَجْمَعُ الْأَخْشَابَ أَمْ أَخْتَكَ تَجْمَعُ؟

آیا تو چوب‌ها را جمع می‌کنی یا خواهert جمع می‌کند؟

۳. جَدِّي ما طَلَبَ مِنَا مُساعدةً وَ جَدَّتِي تَطْلُبُ الْمُساعدةَ.

پدر بزرگم از ما کمکی نخواست و مادر بزرگم کمک می‌خواهد

۴. وَالِّدُنَا يَعْمَلُ فِي الْمَصْبَحِ وَ الِّدَّنَا تَعْمَلُ فِي الْمَكْتَبَةِ.

پدرمان در کارخانه کار می‌کند و مادرمان در کتابخانه کار می‌کند

آلَّتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ٤

ترجمه کنید.

فارسی	عربی	فارسی	عربی
نتوانستی	ماضی منفی توانستی	قدرت	ماضی قدرت
خواهد پرسید	مستقبل می‌پرسد	یسأّل	مضارع مضارع
باز خواهیم کرد	مستقبل باز می‌کنیم	نفتاح	مضارع نفتاح
می‌کوبد	مضارع تَطْرُقُ	طرقت	ماضی طرقت
خواهم فهمید	مستقبل فهمیدم	فَهِمْتُ	ماضی فَهِمْتُ
می‌نوشیم	مضارع نَشَرَبُ	شریننا	ماضی شَرِبْنَا

٥ آلتَّمْرِينُ الْخَامِسُ:

گزینه مناسب را انتخاب کنید.

می شناسی	می شناسی
تعریفین	تعریف
می روی	می روی
تذہبین	تذہب
خواهیم رفت	رفتیم
سندھب	سندھنا
برگشتم	برمیگردم
رجاحت	ارجع
نگاه می کند	نگاه می کند
العاقل	یُنْظَرُ

١. هلْ ذلِكَ الْمُدَرِّسَ يا أَخِي؟
ایا آن معلم را می شناسی ای برادرم؟
٢. أَأَنْتَ إِلَى الْمُخْتَبَرِ وَحْدَكَ يَا أُخْتِي؟
ایا تو بتهایی به آزمایشگاه می روی ای خواهرم؟
٣. نَحْنُ إِلَى الْسُّعْدَانِ قَبْلَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ.
ما سه روز پیش به باع رفتیم
٤. أَنَا سَوْفَ إِلَى بَلَادِي فِي الْأَسْبَوْعِ الْقَادِمِ.
من هفته آینده به کشورم (سرزمین) بر میگردم
٥. الْعَاقِلُ إِلَى الْيَسَارِ وَالْيَمِينِ ثُمَّ يَعْبُرُ الشَّارِعَ.
العاقل به چپ و راست نگاه می کند سپس از خیابان عبور می کند

٦ آلتَّمْرِينُ السَّادِسُ:

در گروههای دو نفره مکالمه کنید.

فِي نِهايَةِ هَذَا الشَّارِعِ در انتهای این خیابان	أَيْنَ بَيْتُكِ؟ خانه ات کجاست؟	١. أَيْنَ بَيْتُكِ؟ خانه ات کجاست؟
الْقَلْمَونِ خودکار	مَاذَا فِي يَدِكِ؟ چه چیزی در دستت است؟	٢. مَاذَا فِي يَدِكِ؟ چه چیزی در دستت است؟
ثَمَانِيَةُ هشت	كَمْ صَفَّاً فِي مَدَرَسَتِكِ؟ چند کلاس در مدرسه ات است؟	٣. كَمْ صَفَّاً فِي مَدَرَسَتِكِ؟ چند کلاس در مدرسه ات است؟
نَعَمْ، أَعْرُفُ بله می شناسم	أَتَعْرِفُ مُدِيرَ الْمَدَرَسَةِ؟ ایا مدیر مدرسه را می شناسی؟	٤. أَتَعْرِفُ مُدِيرَ الْمَدَرَسَةِ؟ ایا مدیر مدرسه را می شناسی؟
لَا، أَنَا فِي الْمَدَرَسَةِ نه من در مدرسه ام	هَلْ أَنْتَ فِي الْمَكَتبَةِ؟ ایا تو در کتابخانه ای؟	٥. هَلْ أَنْتَ فِي الْمَكَتبَةِ؟ ایا تو در کتابخانه ای؟

كَنْزُ الْحِكْمَةِ

بخوانید و ترجمه کنید.

١. لَا خَيْرَ فِي قَوْلٍ إِلَّا مَعَ الْفِعْلِ.

در گفتار هیچ خیری نیست مگر با عمل (همراه) باشد

٢. الْسُّكُوتُ ذَهَبٌ وَالْكَلامُ فِضَّةٌ.

سکوت طلاست و سخن نقره است

٣. أَكْثَرُ حَطَايَا ابْنِ آدَمَ فِي لِسَانِهِ.

بیشتر کتابهای آدمیزاد در زبانش است

٤. الْكَلَامُ گَالَدَوَاءِ. قَلِيلُهُ يَنْفَعُ وَكَثِيرُهُ قاتِلٌ.

صحبت کردن مثل داروست. مقدار کم آن سود می رساند و زیادی آن کشنده است

٥. غَضْبُ الْجَاهِلِ فِي قَوْلِهِ وَغَضْبُ الْعَاقِلِ فِي فِعْلِهِ.

خشم نادان در گفتارش و خشم عاقل در کارش (رفتارش) است

حدیث اول تا سوم از پیاویر اسلام فَإِنَّهُ وَسَلَامٌ و حدیث چهارم و پنجم از حضرت علی عَلَيْهِ السَّلَامُ است.

ساختار درس‌های دوم تا چهارم

فارسی	عربی	فارسی	عربی
اول شخص جمع ما برمی‌گردیم.	نَحْنُ تَرْجِعُ.	من برمی‌گردم.	أَنَا أَرْجِعُ.
شما برمی‌گردید.	دَرْسَاهَايِ ٦ و ٧	تو برمی‌گردي.	أَنْتَ تَرْجِعُ. أَنْتِ تَرْجِعِينَ.
آنها برمی‌گردند.	دَرْسَاهَايِ ٨ و ٩	او برمی‌گردد.	هُوَ يَرْجِعُ. هِيَ تَرْجِعُ.

اول شخص مفرد

دوم شخص مفرد

سوم شخص مفرد

تحقیق کنید و چند بیت شعر یا جمله حکیمانه به عربی درباره پیام درس بیابید.

تحقیق
پیام

حوارٌ بينَ زائرينٍ في طریقِ کربلاء

آیا می دانی کی به کربلا می رسیم؟

الزائرُ الإیرانیُّ: أَأَنْتَ تعرِفُ متى تصلُ إلی کربلاء؟

الزائرُ العراقيُّ: نَعَمْ؛ بَعْدَ ساعَةٍ. أَأَنْتَ حِثَّتَ مِنْ إیرانَ آمدی؟
بله، بعد یک ساعت. آیا تو از ایران آمدی؟

بله ایرانی هستم

الزائرُ الإیرانیُّ: نَعَمْ؛ أنا مِنْ إیران.

از کدام شهر؟

الزائرُ العراقيُّ: وَ مِنْ أَيِّ مَدِینَةٍ؟

الزائرُ الإیرانیُّ: مِنْ مَدِینَةٍ قُمْ. أَأَنْتَ حِثَّتَ إلی إیرانَ أیضاً؟

الزائرُ العراقيُّ: نَعَمْ؛ حِثَّتُ مَرَّتَینِ إلی إیرانَ وَ شاهدَتُ الْمُدْنَ الْمُقدَّسَةَ.

بله ، دو بار به ایران آمد و شهر های مقدس را دیدم

الزائرُ الإیرانیُّ: كَيْفَ كَانَتْ سَفَرَتُكُمْ إلی إیران؟ سَفَرْتَانْ بِهِ إیرانَ چُطُورَ بُودَ؟

الزائرُ العراقيُّ: كَانَتْ طَيِّبَةً؛ لِأَنَّ الشَّعْبَ الإِیرانِيَّ شَعْبٌ مُضِيَافٌ.

وَ كَذَلِكَ الشَّعْبُ الْعَرَقِيُّ شَعْبٌ مُضِيَافٌ. وَ همچنین ملت عراق ملتی مهماندوست است

الزائرُ العراقيُّ: الْحَمْدُ لِلَّهِ. أَتَذهَبُ إلی کربلاء؟ آیا به کربلا می روی؟

الزائرُ الإیرانیُّ: نَعَمْ؛ أنا أَمْشِي مِنَ النَّجَفِ إلی کربلاء. بله . من از نجف به سوی کربلا می روم

الزائرُ العراقيُّ: أَنْتَ ضَيْفُنَا العَزِيزُ فِي مَوْكِبِ الْإِمامِ الرَّضا عَلَيْهِ الْحَسَنَ تَرْجِعَ.

تو در موکب امام رضا تا وقتی که برگردی مهمان عزیز ما هستی

الزائر الإيراني:

طوبى للشعب العراقي لهذه الضيافة!

خُواشَا بِهَ حَالَ مُلْتَ عَرَاقَ بِهَ خَاطِرَ اِينَ مَهْمَانِي (مهمن نوازي)

الزائر العراقي:

نَحْنُ فِي خِدْمَةِ الْمُجَبِّينَ لِأَهْلِ الْبَيْتِ

ما در خدمت عاشقان اهل بيت هستیم

